

AVIZ

referitor la proiectul de Ordonanță de urgență pentru reglementarea muncii în domeniul maritim

Analizând proiectul de **Ordonanță de urgență pentru reglementarea muncii în domeniul maritim**, transmis de Secretariatul General al Guvernului cu adresa nr.190 din 11.04.2022 și înregistrat la Consiliul Legislativ cu nr.D426/11.04.2022,

CONCILIUL LEGISLATIV

În temeiul art.2 alin.(1) lit.a) din Legea nr.73/1993, republicată și al art.46 alin.(2) din Regulamentul de organizare și funcționare a Consiliului Legislativ, republicat,

Avizează favorabil proiectul de ordonanță de urgență, cu următoarele observații și propuneri:

1. Proiectul de ordonanță de urgență urmărește, potrivit Notei de fundamentare, „reformarea cadrului normativ privind îmbunătățirea condițiilor de muncă, a sănătății și securității, precum și a protecției sociale a lucrătorilor din sectorul transportului maritim, sector predominant transfrontalier, în raport cu noul cadru de reglementare creat ca urmare a intrării în vigoare a MLC 2006 și a amendamentelor din 2014 la aceasta, incluzând modificările aduse prin Directiva (UE) 2018/131”.

Demersul normativ a fost determinat, în principal, potrivit instrumentului de prezentare și motivare, de procedura de constatare a neîndeplinirii obligațiilor asumate de România prin Tratatul de aderare la Uniunea Europeană, declanșate de Comisia Europeană ca urmare a constatării neîndeplinirii obligației de comunicare a măsurilor naționale de transpunere a *Directivei (UE) 2018/131 a Consiliului din*

23 ianuarie 2018 de punere în aplicare a Acordului încheiat între Asociația Armatorilor din Comunitatea Europeană (ECSA) și Federația Europeană a Lucrătorilor din Transporturi (ETF) pentru modificarea Directivei 2009/13/CE în conformitate cu modificările din 2014 la Convenția privind munca din domeniul maritim din 2006, astfel cum au fost aprobate de Conferința Internațională a Muncii la 11 iunie 2014, procedură care se poate finaliza și cu sancționarea pecuniară statului român de către Curtea de Justiție a Uniunii Europene.

Precizăm că Directiva (UE) 2018/131 a avut ca termen final de transpunere data de 16 februarie 2020.

2. Semnalăm că situația extraordinară în baza căreia se promovează prezentul proiect în regim de urgență nu este motivată în preambulul proiectului, în conformitate cu prevederile art.115 alin.(4) din Constituția României, republicată, ale art.43 alin.(3) din Legea nr.24/2000, republicată, cu modificările și completările ulterioare și având în vedere jurisprudența Curții Constituționale în materie, potrivit cărora, **preambulul ordonanței de urgență trebuie să cuprindă prezentarea elementelor de fapt și de drept în susținerea situației extraordinare, a cărei reglementare nu poate fi amânată și care impune recurgerea la această cale de reglementare, menționarea doar a necesității emiterii unei ordonanțe de urgență fiind insuficientă**¹.

În acest context, semnalăm că, din analiza Notei de fundamentare și a preambulului proiectului ordonanței de urgență, nu reies elementele de fapt **obiective** ale situației extraordinare a cărei reglementare se impune prin adoptarea unei ordonanțe de urgență, care nu au putut fi prevăzute și independente de voința Guvernului.

---

¹ Precizăm că în jurisprudență sa constantă, spre exemplu Decizia nr.255 din 11 mai 2005, Curtea Constituțională a stabilit că „Guvernul poate adopta ordonanțe de urgență în următoarele condiții, întrunite în mod cumulativ: existența unei situații extraordinare; reglementarea acesteia să nu poată fi amânată și urgența să fie motivată în cuprinsul ordonanței. Situațiile extraordinare exprimă un grad mare de abatere de la obișnuit sau comun și au un caracter obiectiv, în sensul că existența lor nu depinde de voința Guvernului, care, în asemenea împrejurări, este constrâns să reacționeze prompt pentru apărarea unui interes public pe calea ordonanței de urgență”.

În același sens a statuat Curtea Constituțională în Decizia nr.731/2021, la paragraful 21 – „(...) numai existența unor elemente cu caracter obiectiv, care nu au putut fi prevăzute, poate determina apariția unei situații a cărei reglementare se impune cu celeritate. Constatarea acestor elemente se realizează de Guvern, care este obligat să motiveze intervenția sa în preambulul actului normativ adoptat. Prin urmare, oportunitatea legiferării se limitează, deci, la decizia de a adopta actul normativ sau nu, de a avea o conduită activă sau pasivă, în condițiile în care sunt demonstreate elementele cu caracter obiectiv, cuantificabil, prevăzute de art. 115 alin. (4) din Constituție”.

Mai mult chiar, din Nota de fundamentare reiese că neînțelegerea timp de 4 ani de la intrarea în vigoare a directivei nu a fost independentă de voința Guvernului, menționându-se că „Transpunerea la nivel național a dispozițiilor Directivei (UE) 2018/131 reprezintă o necesitate stringentă, în special în raport de termenul limită de transpunere, ce s-ar fi impus a fi respectat, anume data de 16 februarie 2020. Deși au fost inițiate mai multe demersuri de promovare a unui act normativ de punere în aplicare a MLC 2006 și a amendamentelor din 2014 la aceasta și de transpunere în legislația națională a Directivei (UE) 2019/883, la nivel de hotărâre de Guvern, acestea nu au fost finalizate din cauza frecvențelor schimbări intervenite în structura guvernelor, precum și influențelor negative în activitate în contextul pandemiei Covid-19”.

3. Din conținutul proiectului și al instrumentului de prezentare și motivare rezultă că se urmărește **transpunerea Directivei (UE) 2018/131 a Consiliului din 23 ianuarie 2018 de punere în aplicare a Acordului încheiat între Asociația Armatorilor din Comunitatea Europeană (ECSA) și Federația Europeană a Lucrătorilor din Transporturi (ETF) pentru modificarea Directivei 2009/13/CE în conformitate cu modificările din 2014 la Convenția privind munca din domeniul maritim din 2006, astfel cum au fost aprobate de Conferința Internațională a Muncii la 11 iunie 2014**, act juridic al Uniunii Europene care, aşa cum reiese din titlul său, cuprinde **măsuri de punere în aplicare** a unui acord încheiat între Asociația Armatorilor din Comunitatea Europeană (ECSA) și Federația Europeană a Lucrătorilor din Transporturi (ETF).

Prin urmare, normele interne de transpunere a unor măsuri de punere în aplicare a unui acord încheiat în conformitate cu Amendamentele din 2014 la Convenția privind munca din domeniul maritim din 2006, astfel cum au fost aprobate de Conferința Internațională a Muncii la 11 iunie 2014, dat fiind că **âtât convenția, cât și amendamentele au fost introduse în dreptul intern în urma ratificării prin Legea nr.214/2015 pentru ratificarea Convenției privind munca în domeniul maritim (MLC 2006), adoptată la 23 februarie 2006 la Geneva, la cea de-a 94-a sesiune a Organizației Internaționale a Muncii, precum și a Amendamentelor din 2014 la**

Convenția privind munca în domeniul maritim (MLC 2006)², aprobate în cadrul celei de-a 103-a sesiuni a Organizației Internaționale a Muncii la Geneva la 11 iunie 2014, pentru respectarea art.16 din Legea nr.24/2000, referitoare la interzicerea paralelismului legislativ, nu vor relua prevederi din MLC 2006, ci vor conține doar soluții legislative prin care se asigură executarea prevederilor acestei convenții și a amendamentelor sale.

Atragem atenția asupra faptului că, în măsura în care există prevederi în Directiva (UE) 2018/131 care reiau prevederi din MLC 2006, **transpunerea acestora în dreptul intern este deja realizată prin Legea nr.214/2015.**

În acest context trebuie precizat că, în preambulul Directivei (UE) 2018/131, la paragrafele (4)-(6) se arată că **acordul partenerilor sociali** din sectorul transportului maritim, pus în aplicare prin directiva care se dorește a fi transpusă prin prezentul proiect, **reproduce conținutul dispozițiilor obligatorii ale modificărilor din 2014 ale MLC.**

4. În altă ordine de idei, pentru respectarea principiul ierarhiei actelor normative, având în vedere că Amendamentele din 2014 la MLC 2006 (concretizate la nivelul dreptului Uniunii Europene în cuprinsul Directivei (UE) 2018/131) au natura juridică a unor prevederi de rangul legii, dispozițiile prin care se pun în aplicare/în executare nu pot avea rang de lege, ci de act de punere în executare a legii, adică de hotărâre a Guvernului sau de ordin al conducătorului unui minister sau al unui organ al administrației publice centrale de specialitate sau al unei autorități administrative autonome.

Precizăm că doar în acte normative secundare, de tipul hotărârii Guvernului sau al ordinului, se pot stabili măsuri de aplicare, de punere în executare a prevederilor legii, **așa cum dispune art.108 alin.(2) din Constituție** – „Hotărârile se emit pentru organizarea executării legilor –, respectiv art.77 din Legea nr.24/2000, republicată, cu modificările și completările ulterioare.

Așadar, încrucișând la data intrării în vigoare a Directivei (UE) 2018/131 în dreptul intern existau deja reglementările cuprinse în directivă, acestea regăsindu-se în **Legea nr.214/2015 pentru ratificarea Convenției privind munca în domeniul maritim (MLC**

---

² Denumită în cuprinsul avizului, din rațiuni de suplete a textelor, „MLC 2006”, prescurtarea vizând și Amendamentele din 2014 ale Convenției.

2006), adoptată la 23 februarie 2006 la Geneva, la cea de-a 94-a sesiune a Organizației Internaționale a Muncii, precum și a Amendamentelor din 2014 la Convenția privind munca în domeniul maritim (MLC 2006), aprobate în cadrul celei de-a 103-a sesiuni a Organizației Internaționale a Muncii la Geneva la 11 iunie 2014, cel puțin parțial, prevederile directivei erau deja transpusă în legislația națională, actul intern de transpunere parțială fiind Legea nr.214/2015.

Cu alte cuvinte, obligația prevăzută la art.3 alin.(1) teza I din Directiva (UE) 2018/131- „Statele membre pun în aplicare actele cu putere de lege și normele administrative necesare pentru a se conforma prezentei directive până la 16 februarie 2020” -, la data expirării termenului de transpunere, era îndeplinită sub aspectul actelor cu putere de lege, fiind eventual necesare și norme administrative, adică măsuri de executare a Amendamentelor din 2014 la MLC 2006.

Aceasta înseamnă că, cel Tânăr la data de 16 februarie 2020, statul român ar fi trebui să transmită o informare cu privire la transpunerea Directivei (UE) 2018/131 în dreptul intern, realizată prin Legea nr.214/2015, și în acest mod ar fi evitat declanșarea de către Comisia Europeană a procedurii de constatare a neîndeplinirii obligației de a comunica măsurile de transpunere a unei directive adoptate în conformitate cu o procedură legislativă, care se poate încheia, conform art.260 alin.(3) TFUE, cu impunerea de către Curtea de Justiție pentru statul român a obligației de plată a unei sume forfetare sau a unei penalități cu titlu cominatoriu, în limita valorii indicate de Comisie.

În acest context, precizăm că pe site-ul <https://eur-lex.europa.eu/legal-content/RO/NIM/?uri=CELEX:32018L0131>, la rubrica *Transpunere în dreptul intern*, unele state au comunicat transpunerea Directivei (UE) 2018/131 prin legi/acte interne/instrumente de ratificare a MLC 2006 sau au apreciat că transpunerea nu este necesară – a se vedea Spania, Italia, Germania.

În opinia noastră și la acest moment poate fi transmis Comisiei Europene că transpunerea în dreptul intern a Directivei (UE) 2018/131 s-a realizat prin Legea nr.214/2015. În măsura în care mai este necesară punerea de acord cu prevederile directivei a unor acte normative interne sau chiar măsuri interne de executare, aceasta se va

putea realiza prin acte secundare, de nivelul hotărârii Guvernului sau al ordinului.

Referitor la **regimul constituțional al hotărârilor Guvernului**, în Decizia Curții Constituționale nr.457 din 25 iunie 2020 s-a statuat că acesta „este stabilit de dispozițiile art.108 alin.(2) și (4) din Constituție, potrivit cărora «(2) Hotărârile se emit pentru organizarea executării legilor. (...) (4) Hotărârile și ordonanțele adoptate de Guvern se semnează de primul-ministru, se contrasemnează de miniștrii care au obligația punerii lor în executare și se publică în Monitorul Oficial al României. (...)»” .

În altă ordine de idei, **adoptarea unor prevederi de rangul legii** în sfera de reglementare și cu privire la obiectul MLC 2006 este posibilă numai dacă în dreptul intern nu există dispoziții similare. În plus, pentru evitarea oricărui confuzii, printr-un act normativ de rangul legii ar trebui să se reglementeze în mod expres faptul că are ca obiect punerea în aplicare a MLC 2006 sau a amendamentelor la aceasta, după caz.

Dat fiind că **MLC 2006 are, prin titlul, structura și întinderea sa natura unui cod al muncii în sectorul maritim și se aplică în dreptul intern, după ratificare, ca orice act normativ intern, fiind obligatoriu pentru toate subiectele de drept vizate**, pentru respectarea **art.11 alin.(2) din Constituție – „Tratatele ratificate de Parlament, potrivit legii, fac parte din dreptul intern”**-, precum și pentru conformarea la exigența legislativă referitoare la interzicerea paralelismului legislativ, cuprinse la art.16 alin.(1) din Legea nr.24/2000, republicată, cu modificările și completările ulterioare, semnalăm că **proiectul de ordonanță de urgență pentru reglementarea muncii în domeniul maritim**, supus avizării, necesită a fi integral reconsiderat, în sensul celor de mai sus.

Cu privire la obiectul reglementării prezentului proiect, precizăm că aşa cum reiese din art.1, acesta nu este diferit față de cel prevăzut în MLC 2006, folosindu-se formularea „Scopul prezentei ordonanțe de urgență este de a garanta ... astfel cum este prevăzut în Convenția privind munca în domeniul maritim (MLC 2006) ...”.

În acest context, reproducem art.16 alin.(1) și (4) din Legea nr.24/2000, republicată, cu modificările și completările ulterioare:

„(1) *În procesul de legiferare este interzisă instituirea acelorași reglementări în mai multe articole sau alinătore din același act normativ ori în două sau mai multe acte normative*”;

(4) Într-un act normativ emis pe baza și în executarea altui act normativ de nivel superior nu se utilizează reproducerea unor dispoziții din actul superior, fiind recomandabilă numai indicarea textelor de referință. În asemenea cazuri preluarea unor norme în actul inferior poate fi făcută numai pentru dezvoltarea ori detalierea soluțiilor din actul de bază”.

Așadar, pentru respectarea exigențelor de tehnică legislativă, dacă prin proiectul de hotărâre - care ar putea fi emis în vederea executării prevederilor MLC 2006 și, totodată, a realizării transpunerii complete a Directivei (UE) 2018/131 - s-ar urmări dezvoltarea sau detalierea soluțiilor normative prevăzute în Legea nr.214/2015³, pentru respectarea art.16 din Legea nr.24/2000, în proiectul de hotărâre vor fi păstrate doar texte care pun în aplicare prevederi ale MLC 2006, fără a relua dispoziții identice ale acesteia, folosind în debutul normelor de executare formularea „În aplicarea prevederilor art. ... alin. ...din Convenția privind munca în domeniul maritim (MLC 2006)/ Amendamentele din 2014 la Convenția privind munca în domeniul maritim (MLC 2006)”.

5. Analiza întreprinsă asupra conținutului soluțiilor legislative preconizate a condus la concluzia că foarte multe texte ale proiectului reiau într-o formă identică/aproape identică prevederi din Convenția privind munca în sectorul maritim (MLC 2006) adoptată la 23 februarie 2006 la Geneva, la cea de-a 94-a sesiune a Organizației Internaționale a Muncii, dintre care menționăm cu titlul de exemplu:

Texte ale proiectului care reiau/reproduc prevederi din MLC 2006	Prevederi din MLC 2006 reluate/reproduse
Art.2 alin.(1) lit.q - referitor la salariul consolidat	Principiul director B 2.2.1 pct.1 lit.c)
Art.2 alin.(2) și (3) lit.a) - c)	Art.II pct.4
Art.5 lit.d) - h) și j) - m)	Principiul director B4.3.10 pct.2 lit.a) - e) și g), i), j), l)

---

³ pentru ratificarea Convenției privind munca în domeniul maritim (MLC 2006), adoptată la 23 februarie 2006 la Geneva, la cea de-a 94-a sesiune a Organizației Internaționale a Muncii, precum și a Amendamentelor din 2014 la Convenția privind munca în domeniul maritim (MLC 2006)³, aprobată în cadrul celei de-a 103-a sesiuni a Organizației Internaționale a Muncii la Geneva la 11 iunie 2014.

Art.6 alin.(12) și (13)	Norma A 1.2 pct.9 și 10
Art.12 lit.a), b), e), h)	Norma A 1.4 pct.4 lit.i) - iii), v)
Art.23 alin.(1) și (2)	Norma A 2.2 pct.1 - 5
Art.24 alin.(1) și (2)	Principiul director B 2.2.2 pct.1 și 2
Art.24 alin.(3)	Principiul director B 2.2.3 pct.1
Art.24 alin.(4) teza I	Principiul director B 2.2.3 pct.2 lit.a)
Art.27 alin.(11)	Principiul B 2.3.1 pct.1
Art.29 alin.(1)	Norma A 2.5 pct.1
Art.45	Norma A2.8 pct.2
Art.49 lit.c)	Regula 3.1 pct.6 lit.c), e), f) și h)
Art.50	Regula 3.1 pct.7 litb), c)
Art.51	Regula 3.1 pct.9 lit b)-f), h), i)-k), l), n), o)
Art.52	Regula 3.1 pct.10 lit.b)
Art.53	Regula 3.1 pct.11 lit.c), d)
Art.54 lit.b)	Regula 3.1 pct.14, 16
Art.56	Norma A3.2 pct.2 lit.a)-c)
Art.59 alin.(1) lit.a)	Norma A4.2 pct.1 lit.a)
Art.59 alin.(4)	Norma A4.2 pct.7
Art.61 alin.(4)	Principiul director B4.3.1 pct.2
Art.70 alin.(2) lit.a), c)	Norma A5.1.3 pct.7 lit.a),c)
Art.70 alin.(3) lit.a),(v)	Norma A5.1.3 pct.10 lit.a) (v)
Art.70 alin.(3) lit.b) teza I	Norma A5.1.3 pct.10 lit.b) teza I
Art.71 alin.(2)	Norma A5.1.3 pct.14

Precizăm că textele care reiau prevederi din MLC 2006 generează paralelisme legislative interzise de art.16 alin.(1) din Legea nr.24/2000 și astfel se aduce atingere și principiului legalității, consacrat la art.1 alin.(5) din Constituție.

Referitor la încălcarea art.1 alin.(5) din Constituție în raport cu art.16 din Legea nr.24/2000, precizăm că la pct.79 din considerentele **Deciziei nr.242/2020**, Curtea Constituțională, reiterând jurisprudența anterioară, a statuat că „ori de câte ori există o dublare sau o suprapunere între diverse soluții sau ipoteze normative cuprinse în două sau mai multe articole ori legi, se constată existența unui paralelism legislativ contrar art.1 alin.(5) din Constituție”.

Așadar, este necesară eliminarea tuturor textelor care reiau prevederi din MLC 2006.

6. Pe de altă parte, din analiza noastră a rezultat că mai multe texte ale proiectului transpun și prevederi din alte directive în afară de Directiva (UE) 2018/131, directive ce nu se regăsesc în mențiunea de transpunere din final.

Cu titlul de exemplu, menționăm:

a) texte care transpun prevederi din Directiva 2009/13/CE a Consiliului din 16 februarie 2009 de punere în aplicare a acordului încheiat între Asociația Armatorilor din Comunitatea Europeană (ECSA) și Federația Europeană a Lucrătorilor din Transporturi (ETF) cu privire la Convenția din 2006 privind munca în domeniul maritim și de modificare a Directivei 1999/63/CE:

Texte ale proiectului care transpun prevederi din Directiva 2009/13/CE	Prevederi din Directiva 2009/13/CE transpușe
Art.6 alin.(1)	Art.2 pct.4 din directivă, care modifică clauza 13 pct.1 din Directiva 1999/63/CE a Consiliului
Art.20 alin.(1) - (3)	Norma A2.1 alin.(1) lit.a) - c) din anexa la directivă
Art.20 alin.(9) - (10)	Norma A2.1 alin.(2) din anexa la directivă
Art.21 alin.(1)	Norma A2.1 alin.(4) din anexa la directivă
Art.30 alin.(7)	Norma A2.1 alin.(9) din anexa la directivă

b) texte care transpun prevederi din Directiva 1999/63/CE a Consiliului din 21 iunie 1999 privind Acordul de organizare a timpului de lucru al navigatorilor, încheiat între Asociația Proprietarilor de Nave din Comunitatea Europeană (ECSA) și Federația Sindicatelor Lucrătorilor din Transporturi din Uniunea Europeană (FST):

Texte ale proiectului care transpun prevederi din Directiva 1999/63/CE	Prevederi din Directiva 1999/63/CE transpușe
Art.25 alin.(2)	Clauza 5 alin.(1) din anexa la directivă

Art.25 alin.(4)	Clauza 5 alin.(3) din anexa la directivă
Art.25 alin.(5)	Clauza 5 alin.(4) din anexa la directivă
Art.26	Clauza 7 din anexa la directivă
Art.27 alin.(4) - (6)	Clauza 8 din anexa la directivă
Art.27 alin.(7)	Clauza 9 din anexa la directivă
Art.27 alin.(9) și (10)	Clauza 10 alin.(2) și (3) din anexa la directivă

Referitor la Directiva 2009/13/CE a Consiliului, precizăm că, potrivit Secțiunii a 2-a a Notei de fundamentare și site-ului <https://eurlex.europa.eu/legal-content/RO/NIM/?uri=celex:32009L0013>, la nivel național, aceasta a fost transpusă prin 34 de acte normative. Printre aceste acte normative, se numără și **Hotărârea Guvernului nr.83/2003** privind autorizarea societăților comerciale care prestează servicii de selecție și plasare a personalului navigant maritim sau fluvial pe nave care arborează pavilion român ori străin, precum și instituirea unor măsuri de securitate financiară în caz de abandonare a acestuia în afara României, cu modificările și completările ulterioare și **Ordinul ministrului transporturilor și infrastructurii nr.247/2010** pentru stabilirea procedurii de constituire a garanțiilor financiare și de disponibilizare a sumelor, aprobarea modelului certificatului de garanție financiară, precum și stabilirea procedurii de emitere a certificatului de garanție financiară în caz de abandon al navigatorilor, acte normative propuse a fi abrogate la art.89 lit.a) și b) din proiect.

Așadar, din moment ce se propune abrogarea celor două acte normative care transpun prevederi din Directiva 2009/13/CE a Consiliului, iar în cuprinsul proiectului regăsim texte care transpun prevederi din această directivă, cu atât mai mult ar trebui ca directiva menționată să se regăsească în mențiunea de transpunere.

7. Sub rezerva celor de mai sus, în cele ce urmează, formulăm unele observații de fond, de redactare și de tehnică legislativă, spre a fi avute în vedere cu prilejul definitivării unui proiect/unor proiecte de acte normative, care să nu conțină prevederi identice/similare cu cele din MLC 2006, instituind paralelisme legislative.

Precizăm că observațiile subsecvente sunt valabile numai în măsura în care nu există norme cuprinzând soluții asemănătoare în

MLC 2006, în caz contrar, fiind direct aplicabile prevederile MLC 2006, care face parte din dreptul intern.

8. Cu privire la soluțiile preconizate, semnalăm încălcarea mai multor exigente de tehnică legislativă referitoare la claritatea, precizia și previzibilitatea reglementării, mai multe texte ale propunerii, aşa cum vom arăta în cele ce urmează, fiind susceptibile să aducă atingere și principiului legalității, consacrat la art.1 alin.(5) din Constituție - „*În România, respectarea Constituției, a supremăției sale și a legilor este obligatorie*”.

În acest context, precizăm că în Decizia Curții Constituționale nr.22/2016 s-a statuat că „*una dintre cerințele principiului respectării legilor vizează calitatea actelor normative*”, orice act normativ trebuind „*să îndeplinească anumite condiții calitative, printre acestea numărându-se previzibilitatea, ceea ce presupune că acesta trebuie să fie suficient de clar și precis pentru a putea fi aplicat*” și că „*respectarea prevederilor Legii nr.24/2000 privind normele de tehnică legislativă pentru elaborarea actelor normative se constituie într-un veritabil criteriu de constituționalitate prin prisma aplicării art.1 alin.(5) din Constituție*”.

În privința principiului previzibilității legii, Curtea a observat că „*autoritatea legiuitoră, Parlamentul sau Guvernul, după caz, are obligația de a edicta norme care să respecte trăsăturile referitoare la claritate, precizie, previzibilitate și predictibilitate*. Referitor la aceste cerințe, Curtea Europeană a Drepturilor Omului s-a pronunțat în mod constant, statuând că o normă este previzibilă numai atunci când este redactată cu suficientă precizie, în aşa fel încât să permită oricărei persoane - care, la nevoie, poate apela la consultanță de specialitate - să își corecteze conduită (Hotărârea din 29 martie 2000, pronunțată în Cauza Rotaru împotriva României, Hotărârea din 23 septembrie 1998, pronunțată în Cauza Petra împotriva României), iar cetățeanul trebuie să disponă de informații suficiente referitoare la normele juridice aplicabile într-un caz dat și să fie capabil să prevadă, într-o măsură rezonabilă, consecințele care pot apărea dintr-un act determinat. Pe scurt, legea trebuie să fie, în același timp, accesibilă și previzibilă (Hotărârea din 26 aprilie 1979, pronunțată în Cauza Sunday Times împotriva Regatului Unit)⁴.

---

⁴ Decizia nr.900 din 15 decembrie 2020.

În primul rând, precizăm că, potrivit art.6 alin.(1) din Legea nr.24/2000, republicată, cu modificările și completările ulterioare, proiectul de act normativ trebuie să instituie **reguli necesare, suficiente și posibile care să conducă la o cât mai mare stabilitate și eficiență legislativă**. De asemenea, soluțiile pe care le cuprinde noua reglementare trebuie să fie **temeinic fundamentate**, luându-se în considerare **interesul social, politica legislativă a statului român și cerințele corelării cu ansamblul reglementărilor interne**.

În al doilea rând, precizăm că mai multe texte ale propunerii nu respectă prevederile art.8 alin.(4) teza I din Legea nr.24/2000, republicată, cu modificările și completările ulterioare, potrivit căruia, „*Textul legislativ trebuie să fie formulat clar, fluent și inteligibil, fără dificultăți sintactice și pasaje obscure sau echivoce*” și nici pe cele ale art.36 alin.(1) - „*Actele normative trebuie redactate într-un limbaj și stil juridic specific normativ, concis, sobru, clar și precis, care să excludă orice echivoc*”.

9. În plus, semnalăm folosirea frecventă a unor trimiteri imprecise, generice, cum ar fi: „conform legislației în vigoare”, „conform legislației în domeniul securității și sănătății în muncă în vigoare”, „conform legislației naționale”, „conform legislației și practicii naționale”, „potrivit prevederilor legislației în vigoare”, „potrivit legii”, „în condițiile legii”.

Pentru precizia normelor și respectarea art.50 alin.(1) și (2) din Legea nr.24/2000 (a se vedea în acest sens și Decizia Curții Constituționale nr.17/2015), este necesar ca sintagmele menționate, precum și cele similare, să fie înlocuite prin trimiterea la actele normative vizate, cu indicarea elementelor structurale.

10. La **preambul**, semnalăm următoarele:

10.1. **La primul paragraf**, este necesară redarea titlului convenției aşa cum se regăsește în legea de ratificare.

Totodată, precizăm că atât convenția, cât și amendamentele la aceasta au fost ratificate prin Legea nr.214/2015, fiind necesară corectarea textului.

În plus, pentru o completă informare legislativă, după sintagma „Legea nr.214/2015” se va insera mențiunea „**cu completările ulterioare**”.

10.2. **La al doilea paragraf**, cu privire la sintagma „MLC 2006”, precizăm că intenția de prescurtare a titlului convenției nu a fost menționată în prealabil.

10.3. La al treilea paragraf, pentru suplețea textului, recomandăm eliminarea datelor privind publicarea actului european. În plus, pentru rigoare redacțională, sintagma „în data de 27.05.2020” se va redacta sub forma: „la data de 27 mai 2020”. Observația este valabilă pentru toate situațiile similare.

10.4. La al patrulea paragraf, precizăm că termenul de 2 aprilie 2022, aprobat de Comisia Europeană, a fost depășit.

11. La art.1 este redat scopul reglementării, și nu **obiectul** acesteia, care trebuia enunțat în debutul proiectului, în cadrul dispozițiilor generale, aşa cum prevede art.52 din Legea nr.24/2000, republicată, cu modificările și completările ulterioare - „Dispozițiile generale cuprind prevederi care orientează întreaga reglementare, determină obiectul și principiile acesteia”.

Pe de altă parte, precizăm că, potrivit art.43 alin.(1) din Legea nr.24/2000, republicată, cu modificările și completările ulterioare, scopul reglementării se enunță în sinteză în cuprinsul preambulului.

Prin urmare, este necesară reformularea în consecință a art.1, unde se va reda obiectul reglementării.

12. Cu titlu preliminar, la **art.2 alin.(1)** prin care sunt propuse definiții ale unor termeni și expresii, semnalăm că pentru noțiunile care sunt deja definite în MLC 2006 nu poate fi stabilit un alt sens sau o altă redactare față de cele prevăzute în MLC 2006, care, în urma ratificării prin lege, face parte din dreptul intern.

Totodată, la textele propuse pentru definițiile de la art.2 alin.(1), semnalăm următoarele:

12.1. La lit.a), precizăm că normele de tehnică legislativă nu permit ca o enumerare, marcată cu o literă, să cuprindă la rândul său alte enumerări. Prin urmare, pentru respectarea exigențelor normative, este necesară reformularea textului. Observația este valabilă pentru toate situațiile similare din cuprinsul proiectului.

12.2. La lit.b), referitor la definiția termenului „armator”, semnalăm că termenul are stabilită accepțiunea atât în MLC 2006, la art.2 pct.1 lit.j), cât și în Directiva 2009/13/CE a Consiliului, la art.2 pct.2, care modifică clauza 2 lit.d) din anexa la Directiva 1999/63/CE a Consiliului.

Semnalăm că între cele două definiții - din MLC 2006 și din Directiva 1999/63/CE a Consiliului - există diferențe terminologice, în sensul că în MLC 2006 este folosit termenul „managerul”, iar în directivă, termenul „administratorul”, în definiția propusă la lit.b)

pentru termenul „armator”, nefiind folosit niciunul din acești doi termeni, ci termenul „operatorul”.

Chiar dacă cei doi termeni - „managerul” și „administratorul” - ar putea fi considerați sinonimi, pentru evitarea dubiilor în interpretare și pentru respectarea exigenței legislative referitoare la unitatea terminologică, este necesară utilizarea unui singur termen în actele normative care vizează aceeași definiție. Acesta ar trebui să fie termenul folosit în MLC 2006, având în vedere că a fost ratificată și face parte din dreptul intern. Precizăm că directiva nu stabilește drepturi și obligații pentru particulari, acestora aplicându-li-se actul intern de transpunere, care nu trebuie să preia într-o formulare identică dispozițiile directivei, ci trebuie să adapteze terminologia directivei la terminologia dreptului intern.

12.3. La lit.c), pentru o exprimare mai adecvată, este necesară reformularea definiției, o posibilă variantă fiind:

„c) autoritate competentă - autoritatea centrală de specialitate în domeniul siguranței navegației și al securității navelor, din subordinea Ministerului Transporturilor și Infrastructurii, căreia i se deleagă competențele pentru respectarea obligațiilor care revin României în calitate de stat de pavilion, respectiv Autoritatea Navală Română, denumită în continuare ANR;”.

În altă ordine de idei, având în vedere că **atribuțiile ANR se stabilesc prin actul de înființare**, precizăm că definiția ar trebui să se regăsească în cuprinsul **Hotărârii Guvernului nr.1133/2002** privind organizarea și funcționarea Autorității Navale Române.

12.4. La lit.d) se intenționează a se defini expresia „autorități cu atribuții”.

În primul rând, semnalăm caracterul eliptic al acestei expresii, fiind necesară și indicarea domeniului în care sunt exercitate atribuțiile.

În al doilea rând, semnalăm că expresia nu mai este folosită în cuprinsul proiectului, deci definirea acesteia în cadrul art.2 este inutilă.

În altă ordine de idei, textele de la **pet.(i) – (iii)**, prin care se desemnează anumite ministere ca autorități cu atribuții în anumite domenii, sunt, de asemenea, inutile, iar, pe de altă parte, **au natura juridică a unor prevederi ale unei hotărâri a Guvernului**, și ar trebui să se regăsească în actele normative care stabilesc organizarea, funcționarea și atribuțiilor respectivelor minister.

12.5. La lit.f), termenul „reprezentă” se va elimina, observație valabilă și pentru situațiile asemănătoare, cu referire la verbul „este”, care se va înlocui cu o cratimă.

Totodată, din considerente de ordin redacțional, propunem redarea *in extenso* a abrevierilor „ITF” și „ETF”, precum și renunțarea la utilizarea parantezelor pentru redarea explicațiilor.

Reiterăm observația pentru toate situațiile similare din proiect.

12.6. La lit.l), referitor la expresia „*timpul de muncă*”, întrucât aceasta nu este definită nici în MLC 2006, nici în Directiva (UE) 2018/131 a Consiliului, și având în vedere și definiția de la lit.n) a „muncii suplimentare”, orele de muncă suplimentară fiind tot timp de muncă, precizăm că este necesară revederea accepțiunii stabilită, precum și a expresiei definite, în sensul definirii „duratei normale a timpului de lucru”.

12.7. Cu privire la definiția expresiei „*muncă suplimentară*” de la lit.n), precizăm că aceasta nu se regăsește nici în MLC 2006, nici în Directiva (UE) 2018/131 a Consiliului, în MLC 2006 fiind definită expresia „ore suplimentare”, cu aceeași semnificație. Întrucât un act de punere în aplicare nu poate modifica noțiuni definite, precum și pentru respectarea sensului termenilor „muncă” și „ore”, la lit.n) ar fi trebuit redată definiția expresiei „ore suplimentare”.

12.8. La lit.o), semnalăm că definiția expresiei „*organizație recunoscută*” este lipsită de predictibilitate prin folosirea exprimării „în sensul MLC 2006”, deoarece în cuprinsul MLC 2006 nu există o definiție a acestei expresii, ci mai multe prevederi referitoare la autorizarea organizațiilor recunoscute. În consecință, este necesară revederea și reformularea definiției.

12.9. Referitor la succesiunea lit. p), r) și q), semnalăm că ordinea firească a literelor respective în alfabetul românesc este p, q și r, motiv pentru care este necesară revederea marcajului enumerărilor respective.

12.10. La lit.s), semnalăm că definiția termenului „*piraterie*” este prevăzută la art.101 din Convenția Națiunilor Unite asupra dreptului mării, încheiată la Montego Bay (Jamaica) la 10 decembrie 1982, ratificată prin Legea nr.110/1996⁵. În acest context, pentru

---

⁵ privind ratificarea Convenției Națiunilor Unite asupra dreptului marii, încheiată la Montego Bay (Jamaica) la 10 decembrie 1982, și aderarea la Acordul referitor la aplicarea părții a XI-a a Convenției Națiunilor Unite asupra dreptului marii, încheiat la New York la 28 iulie 1994

respectarea exigențelor de tehnică legislativă, termenul „piraterie” ar fi trebuit definit printr-o trimitere la accepțiunea stabilită prin convenția menționată.

În plus, pentru evitarea repetiției și pentru unitate în redactare cu celelalte definiții prevăzute la acest articol, este necesară eliminarea sintagmei „prin piraterie se înțelege”. Observația este valabilă și pentru situațiile similare de la lit.t), cu referire la sintagma „prin garanție financiară se înțelege”, și de la lit.w), unde este necesară eliminarea sintagmei „Contractul IBF este”.

12.11. La lit.t), având în vedere definiția termenului „piraterie”, care la lit.a) menționează „orice jefuire”, este necesară fie eliminarea, fie reconsiderarea acesteia.

13. Întrucât alin.(2)-(6) ale art.2 nu prezintă legătură tematică cu alin.(1), pentru respectarea exigențelor normative, propunem redarea acestora într-un articol distinct, marcat ca art.3. Pe cale de consecință, nu va mai fi necesară marcarea primului alineat al art.2, iar articolele subsecvente se vor renumerota în mod corespunzător.

14. La art.5 alin.(3), precizăm că achiesăm la observația formulată de Ministerul Justiției la pct.9 din adresa nr.2/28146/2022/07.4.2022.

15. La art.6 alin.(1), pentru o corectă exprimare, este necesară reformularea sintagmei „certificat medical eliberat de medic”, fiind evident că un certificat medical nu poate fi eliberat decât de un medic.

La alin.(3), referitor la exprimarea „modelul avizului sau certificatului medical ... sunt stabilite prin ordin comun al ministrului transporturilor și infrastructurii și ministrului sănătății”, semnalăm că norma nu se corelează cu Norma A 1.2 pct.2 din MLC 2006, potrivit căreia „autoritatea competență va recomanda natura examinării medicale și a certificatului”, iar potrivit art.2 alin.(1) lit.c) din proiect, autoritatea competență este Autoritatea Navală Română.

În plus, referitor la stabilirea celorlalte elemente - „baremurile de sănătate utilizate la controlul periodic, la reangajare și la schimbarea în funcție a navigatorilor, normele metodologice privind examinarea medicală și/sau psihologică a navigatorilor și periodicitatea examinărilor medicale și psihologice” - care se stabilesc prin ordin comun al ministrului transporturilor și infrastructurii și ministrului sănătății, pentru respectarea normelor de tehnică legislativă, este necesară completarea textului cu termenul în

care va fi adoptat respectivul ordin și cu mențiunea expresă a publicării acestuia în Monitorul Oficial.

Totodată, referitor la exprimarea „baremurile de sănătate utilizate la ... schimbarea în funcție a navigatorilor” este neclară, neînțelegându-se dacă este avută în vedere schimbarea încadrării în funcție a unui navigator.

De asemenea, din considerente de tehnică legislativă, abrevierea „OUG” se va reda *in extenso*, iar înaintea sintagmei „cu modificările și completările ulterioare” se va insera mențiunea „**aprobată cu modificări și completări prin Legea nr.67/2015**”. Observația este valabilă și pentru cazul similar de la **art.6 alin.(8)**.

În consecință, este necesară revederea și reformularea textului.

La **alin.(4)**, semnalăm că norma este imprecisă prin folosirea verbului „se stabilesc”, deoarece nu precizează subiectul obligației de a stabili modificările referitoare la natura examenului medical și detaliile care se includ în certificatul medical, neînțelegându-se cine este autoritatea care va stabili aspectele menționate. În plus, achiesăm la observația formulată de Ministerul Justiției la pct.12 din adresa nr.2/28146/2022/07.4.2022, referitoare la expresia „examen medical”.

La **alin.(6) și (7)**, achiesăm la observațiile formulate de Ministerul Justiției la pct.13 și pct.14 primul paragraf din adresa nr.2/28146/2022/07.4.2022.

La **alin.(8)**, semnalăm că expresiile „medic independent” și „medic specialist independent” nu există în dreptul intern, nefiind identificate în cuprinsul Legii nr.95/2006 privind reforma în domeniul sănătății, republicată, cu modificările și completările ulterioare, astfel că norma propusă nu poate fi aplicată în forma prezentată.

16. La **art.7 alin.(4)**, pentru predictibilitatea normei, este necesară clarificarea sensului expresiei „instruirea de familiarizare”, neînțelegându-se la ce se referă. În acest sens s-a pronunțat și Ministerul Justiției la pct.18 din adresa nr.2/28146/2022/07.4.2022.

17. La **art.10 lit.f)**, precizăm că norma este lipsită de predictibilitate prin folosirea exprimării „cunoștințe maritime minime și experiență pe navele”, întrucât nu se înțelege ce presupun acele cunoștințe minime și acea experiență, care este durata minimă a experienței și în funcție de ce documente se apreciază cunoștințele minime și experiența vizate.

La lit.h), potrivit căreia în vederea autorizării de către ANR, agențiiile de furnizare navigatori trebuie „*să depună o formă precontractuală sau o copie a contractului de intermediere încheiat cu armatorul în care sunt menționate în mod expres toate navele acestuia pentru care se vor efectua serviciile de recrutare și plassare a navigatorilor, în original și în copie, pentru certificare conform cu originalul*”, atragem atenția asupra faptului că această condiție nu poate fi îndeplinită, deoarece agenția de furnizare navigatori solicită autorizarea **înainte de a presta servicii** și, în consecință, un contract de intermediere nu s-ar putea încheia decât după obținerea autorizației.

La lit.j) pct.iii), pentru claritatea normei, este necesară revederea și reformularea textului, deoarece nu se înțelege ce cazuri sunt avute în vedere prin exprimarea „în cazurile de către agenția”.

18. La art.12 alin.(1) lit.j), sintagma „menționată la art.10, lit.j) din prezenta ordonanță de urgență” se va redacta sub forma: „prevăzute la art.10 lit.j)”, iar sintagma „contractul sus mentionat” se va înlocui cu sintagma „respectivul contract”.

La lit.I), sintagma „într-o perioadă de 5 zile” se va redacta „în termen de 5 zile”.

19. La art.14 alin.(2), adverbul „maxim” se va reda „maximum”

La alin.(3), este necesară reformularea exprimării „navigatorilor aflați încă sub contract”, întrucât nu este corectă nici din punct de vedere gramatical și nici din punct de vedere juridic. Observația este valabilă pentru toate situațiile similare din proiect.

20. La art.16 alin.(4), pentru predictibilitatea normei, este necesară reformularea exprimării „ANR emite decizia de retragere a autorizației acordate, fără a emite o decizie motivată în acest sens”.

21. La art.18 alin.(2), semnalăm că exprimarea „soluționarea oricărei informații” este impropriă, deoarece nu informațiile sunt soluționate, ci cererile/petițiile/plângerile.

La alin.(3), semnalăm că exprimarea „informații privind problemele care pot rezulta din angajarea” este nespecifică stilului normativ, fiind necesară reformularea acesteia. De asemenea, este necesară redarea corectă a substantivului „paviloanelor”.

22. La art.22 alin.(3), pentru folosirea terminologiei specifice contractului de muncă, este necesară înlocuirea sintagmei „data expirării sau terminării acestuia” cu sintagma „data încetării acestuia”.

23. La art.23 alin.(1) lit.c) pct. (ii), pentru o exprimare adecvată în context, sintagma „aceste viramente” se va înlocui cu termenul „viramentele”.

24. La art.24 alin.(2) lit.a), potrivit căruia „*contractul de angajare a navigatorului trebuie să specifice clar, dacă este cazul, numărul de ore de muncă pe care navigatorul trebuie să îl desfășoare în schimbul remunerației sale și orice alocație suplimentară care poate fi datorată în plus la salariul consolidat și în ce circumstanțe*”, semnalăm că, deși textul este identic celui din MLC 2006 - Principiul director B 2.2.2 pct.2 lit.a), la alin.(1) este folosită sintagma „**contractul de muncă**”. Pentru evitarea dubiilor în interpretare, norma de aplicare internă ar trebui să clarifice faptul că cele două contracte - de muncă și de angajare - vizează aceeași noțiune juridică.

Totodată, semnalăm că, în partea finală, textul este eliptic, fiind necesară completarea acestuia.

La lit.c), pentru respectarea uzanțelor normative, formularea „prevederea de la alin.(1) trebuie aplicată” se va înlocui cu sintagma „**prevederile alin.(1) se aplică**”.

25. La art.27 alin.(4), din același considerent, sintagma „dispozițiilor stabilite la art.25” se va înlocui cu sintagma „**prevederilor art.25**”.

La alin.(8), pentru utilizarea limbajului specific normativ și redarea corectă a categoriei actului normativ, expresia „de la intrarea în vigoare” se va înlocui cu formularea „de la **data intrării** în vigoare”.

26. La art.28 alin.(1), la **partea introductivă**, pentru corectitudinea exprimării, sintagma „au dreptul” se va înlocui cu sintagma „**are** dreptul”.

27. La alin.(1) al art.42, pentru o exprimare adecvată în context, recomandăm înlocuirea sintagmei „În toate cazurile cauzate” cu sintagma „În toate cazurile **determinate**”.

Semnalăm că, normele preconizate la alin.(1) - (3) ale art.42 reiau dispozițiile Normei A2.6 și ale Principiului director B 2.6.1 pct.1 din MLC 2006.

De asemenea, pentru evitarea repetițiilor în text, propunem înlocuirea sintagmei „urmare a unei astfel de pierderi sau naufragiului”, plasată în finalul textului, cu sintagma „**din acest motiv**.”

La alin.(2), pentru respectarea art.38 alin.(2) din Legea nr.24/2000, republicată, cu modificările și completările ulterioare, care prevede că „*În redactarea actului normativ, de regulă, verbele se utilizează la timpul prezent, forma afirmativă, pentru a se accentua caracterul imperativ al dispoziției respective*”, este necesară înlocuirea verbului „va fi” cu forma sa la timpul prezent, respectiv „este”.

Observația este valabilă și pentru art.47 alin.(3), precum și pentru toate situațiile similare din proiect.

Semnalăm atât lipsa de claritate a expresiei „în quantumul a două luni de salariul”, întrucât nu se înțelege dacă este vorba despre salarii brute sau nete, cât și formularea impropriu stilului normativ.

De asemenea, nici exprimarea „sau cât se prevede în contractul colectiv de muncă, aplicându-se quantumul cel mai favorabil” nu are o redactare specifică stilului normativ, fiind necesară revederea și reformularea acesteia.

La alin.(3), pentru respectarea uzanțelor normative, sintagma „Dispoziția prevăzută la alin.(1)” se va înlocui cu sintagma „Prevederile alin.(1)”.

În același timp, semnalăm că sintagma „nu aduce atingere oricărora altor drepturi”, nu este formulată într-un limbaj juridic, fiind necesară revederea și reformularea acesteia.

În plus, pentru claritatea normei, propunem revederea normei „alțor drepturi de care beneficiază un navigator”, întrucât nu se înțelege dacă este vorba despre drepturile oricărui navigator sau doar ale navigatului aflat la bordul respectivei nave.

Totodată, pentru o exprimare adecvată în context, sintagma „datorate naufragiului” se va înlocui cu sintagma „cauzate de naufragiu”.

28. La art.43 alin.(2), pentru evitarea unui **paralelism legislativ** interzis de art.16 alin.(1) din Legea nr.24/2000, republicată, cu modificările și completările ulterioare, este necesară revederea normei, raportat la art.27 alin.(10) din proiect, în ceea ce privește partea de dispoziție referitoare la „navele care arborează pavilion român trebuie să fie asigurate cu un echipaj suficient, sigur și eficient, în conformitate cu certificatul privind echipajul minim de siguranță emis de ANR”.

Semnalăm că normele preconizate la alin.(1) - (3) ale art.43 reiau dispozițiile Normei A2.7 din MLC 2006.

La alin.(3), semnalăm caracterul imprecis al sintagmei „se stabilește”, fiind necesară revederea acesteia.

La lit.a), pentru o exprimare adecvată în context, termenul „minimalizare” se va înlocui cu termenul „minimizare”, pentru a desemna reducerea la minimum a timpului efectiv de muncă.

La lit.b), pentru o corectă trimitere la Regula 4.1 și Norma A 4.1 din MLC 2006, sintagma „îngrijirile medicale la bordul navei” se va înlocui cu sintagma „îngrijirile medicale la bordul navei și pe uscat”.

La alin.(4), semnalăm lipsa de precizie a normei, determinată de utilizarea sintagmei „alte evidențe”, întrucât nu se precizează care sunt evidențele vizate.

În plus, menționăm că norma este imprecisă prin folosirea exprimării impersonale „se iau”, deoarece nu se înțelege care este autoritatea care va lua măsurile de rectificare.

Totodată, semnalăm lipsa de claritate și predictibilitate a normei, cu privire la modalitatea în care se vor lua „măsuri de modificare a prevederilor legale privind dotarea navei cu echipaj minim de siguranță”.

29. La art.44, semnalăm caracterul incomplet al exprimării „precum și mai multe posibilități de încadrare în muncă pentru navigatorii români”, fiind necesară revederea acesteia.

De asemenea, pentru o mai bună înțelegere a textului, sugerăm revederea topicii.

30. La art.45 alin.(1), referitor la trimiterea la art.44, precizăm că respectivul text nu conține prevederi cu privire la „calificările”, sens în care sugerăm revederea normei.

De asemenea, pentru utilizarea limbajului specific normativ, sintagma „menționate la art.44” se va înlocui cu sintagma „prevăzute la art.44”.

Observația este valabilă pentru toate situațiile similare din proiect.

Pentru corectitudinea marcării alineatelor în cadrul elementului structural, semnalăm lipsa **alineatului (2)** fiind necesară renumerotarea textelor, precum și revederea eventualelor trimiteri la acest articol în cadrul proiectului.

La alin.(3), pentru o exprimare specifică stilului normativ, sintagma „menționată la ” se va înlocui cu sintagma „prevăzută la”.

De asemenea, pentru corectitudinea trimiterii, menționăm că aceasta trebuie să vizeze art.44, și nu alin.(1) al art.45.

La alin.(4), pentru o exprimare adecvată în context, recomandăm înlocuirea sintagmei „În stabilirea de măsuri comune în punerea în aplicare a acestei politici și îndeplinirii obiectivelor menționate” cu sintagma „În **vederea** stabilirii de măsuri comune **pentru** punerea în aplicare a acestei politici și **îndeplinirea** obiectivelor menționate”.

Totodată, pentru precizia normei, este necesară detalierea termenului „menționate”, în sensul completării cu trimiteri la dispozițiile vizate.

De asemenea, semnalăm lipsa de claritate și predictibilitate a normei, determinată de expresia „organizațiile din România de armatori, furnizorii de servicii de recrutare și plasare a navigatorilor și organizațiile sindicale ale navigatorilor”, întrucât din actuala formulare nu se înțelege dacă restul entităților, exceptând organizațiile de armatori, au naționalitate română ori sunt de alte naționalități.

31. La art.46, semnalăm lipsa de claritate a sintagmei „vor încheia protocoale”, neînțelegându-se dacă este vizată stabilirea unei obligații în sarcina armatorilor de nave, caz în care norma ar trebui completată cu termenul de îndeplinire a acesteia, precum și sancțiunea care poate fi aplicată în cazul neîndeplinirii obligației.

De asemenea, pentru o exprimare adecvată stilului normativ, ar trebui revăzută sintagma „de înțelegere”, aceasta putând fi înlocuită, de exemplu, cu sintagma „de colaborare”.

32. La art.47, în primul rând, la textul preconizat la alin.(2), pentru rigoare normativă, recomandăm înlocuirea sintagmei „construite înaintea acestei date” cu sintagma „**prevăzute la alin.(1)**”.

De asemenea, pentru o completă informare juridică, după titlul Ordonanței Guvernului nr.16/2000, se va insera sintagma „**aprobată prin Legea nr.155/2000**”.

Totodată, semnalăm că sintagma „Codului din MLC 2006” nu este definită în proiect, fiind necesară detalierea acesteia.

Observația este valabilă și pentru **art.49 lit.h)**, precum și pentru toate referirile ulterioare din proiect.

33. La art.48, la textul preconizat la alin.(1), pentru corectitudinea redactării, recomandăm înlocuirea sintagmei „în conformitate cu cu respectarea Normelor” cu sintagma „în conformitate cu **Normele**”.

La alin.(2), pentru rigoare normativă, sintagma „Norma A.3.1. din MLC 2006” se va reda astfel: „**Norma A3.1 din MLC 2006**”.

34. La art.49 lit.a), precizăm că nu sunt respectate prevederile art.49 alin.(2) din Legea nr.24/2000, republicată, cu modificările și completările ulterioare, respectiv „*O enumerare distinctă, marcată cu o literă, nu poate cuprinde, la rândul ei, o altă enumerare și nici aliniate noi.*”.

Totodată, semnalăm lipsa dispoziției căreia i se subsumează regula și excepția propuse la pct.(i) și (ii). În situația în care chiar textul de la pct.(i) constituie ipoteza de la lit.a), iar la pct.(ii) este enunțată excepția, marcajele (i) și (ii) se vor elimina.

În plus, la actualul pct.(i), pentru o exprimare adecvată în context, este necesară revederea topicii și reformularea textului, cum ar fi, spre exemplu:

„(i) în locurile destinate cazării, înălțimea spațiului liber **trebuie să fie** suficientă, **de minimum** 203 centimetri, în scopul asigurării unei depline libertăți de mișcare;”.

La lit.b), pentru claritatea normei, este necesară detalierea sintagmei „izolate corespunzător” ori includerea unei trimiteri la dispoziția care reglementează acest aspect.

35. La art.51 lit.a), pentru rigoare normativă, recomandăm înlocuirea sintagmei „tonaj brut mai mic de 3.000” cu sintagma „tonaj brut mai mic de 3.000 **tone**” sau înlocuirea unității de măsură sugerate ca exemplu cu cea vizată; menționăm că la art.55 alin.(4) din proiect, a fost utilizată exprimarea „200 t”.

Observația este valabilă și pentru toate situațiile similare din proiect.

36. La art.54, pentru rigoarea redactării, enumerările vor debuta cu litere mici.

Observația este valabilă și pentru art.56 alin.(2) lit.d).

În plus, achiesăm la punctul de vedere al Ministerului Justiției, exprimat la pct.45 din adresa nr. 2/28146/2022/7.04.2022, în ceea ce privește cea de-a doua observație.

De asemenea, la lit.e), pentru rigoare normativă, titlul Regulii 4.3 se va reda complet, respectiv „Protecția sănătății și a securității în muncă și prevenirea accidentelor”.

37. La art.55 alin.(4), pentru o exprimare specifică stilului normativ, recomandăm revederea topicii frazei.

Precizăm că lit.b) din proiect diferă de lit.b) de la pct.20 al Normei A3.1 din MLC 2006, la textul căreia se face trimitere în partea dispozitivă de la alin.(4), care prevede următoarele „paragrafele 9 (f)

și de la (h) la (l) inclusiv, doar în ceea ce privește suprafața pardoselii". În consecință recomandăm revederea normei preconizate la lit.b).

38. La **art.56 alin.(2) lit.c**, semnalăm utilizarea sintagmei „bucătar maritim”, iar la **lit.e)** a sintagmei „bucătar pe navă”, prin aceasta fiind încălcate dispozițiile art.37 alin.(1) din Legea nr.24/2000, republicată, cu modificările și completările ulterioare, care prevede că „*În limbajul normativ aceleași noțiuni se exprimă numai prin aceiași termeni*”. În consecință, întrucât cele două sintagme nu vizează noțiuni diferite, terminologia va fi unitară, utilizându-se o singură formulare în tot cuprinsul proiectului.

La **lit.d)**, pentru respectarea uzanțelor normative, „Anexa nr.2” se va redacta astfel „anexa nr.2”.

Observația este valabilă pentru toate situațiile similare din proiect.

De asemenea, sintagma „la prezenta ordonanță de urgență” se va elimina ca fiind superfluă.

Observația este valabilă pentru toate situațiile similare din proiect.

La **lit.g)**, pentru claritatea și predictibilitatea normei, recomandăm reformularea sintagmei „sau pe o perioadă care să nu depășească o lună”, în sensul prevederii unui număr de zile, precum și al indicării momentului de la care începe să curgă respectiva perioadă.

Semnalăm marcarea eronată a alineatelor, după **alin.(2)** fiind redat **alin.(5)**. În consecință, este necesară renumerotarea.

La actualul **alin.(5)**, semnalăm că exprimarea „până la sfârșitul contractului” nu este adekvată limbajului juridic, aceasta urmând a fi înlocuită cu sintagma „până la **încetarea** contractului”.

La actualul **alin.(6)**, pentru același considerent, sintagma „Armatorii se asigură” va fi înlocuită cu sintagma „Armatorii **au obligația**”.

Ca **observație cu caracter general**, pentru toate situațiile din proiect în care este exprimată sintagma „se asigură”, în sensul stabilirii generice a unei obligații, recomandăm completarea/înlocuirea acesteia cu precizarea modului concret de realizare a acesteia.

Observația este valabilă pentru toate formularile impersonale, spre exemplu: „se asigură” de la art.57 alin.(1), art.65 alin.(4), ori „i se poate acorda” din cuprinsul art.58 alin.(6).

De asemenea, este necesară revederea prin detaliere a sintagmei „la bordul navelor lor sunt proceduri”.

La actualul **alin.(7)**, semnalăm lipsa de claritate și predictibilitate exprimării „trebuie să fie remediate prompt și ... înregisterate”, întrucât nu se precizează în responsabilitatea cui sunt stabilite cele două obligații și nici nu este corelat cu sistemul sancționator prevăzut la art.84 din proiect.

La actualul **alin.(8)**, precizăm că textul nu este corelat cu **alin.(9)**, în sensul că nu se precizează cine efectuează inspecțiile, respectiv inspectorul ANR.

De asemenea, pentru rigoare normativă, sintagma „trebuie efectuate periodic” se va înlocui cu sintagma „**se efectuează periodic**”.

39. La **art.57 alin.(4)**, pentru claritatea normei, recomandăm revederea și reformularea sintagmei „pentru a facilita tratamentul navigatorilor”.

La **alin.(5)**, pentru același considerent, recomandăm revederea și reformularea sintagmei „cu acces la acestea oricărui inspector”.

40. La **art.58 alin.(1) lit.a)**, pentru rigoare normativă, termenul „minim” se va înlocui cu „minimum”.

La **alin.(2)**, pentru o corectă informare juridică, sintagma „cu modificările și completările ulterioare” se va înlocui cu sintagma „**cu modificările ulterioare**”.

41. La **art.59 alin.(2) lit.b)**, semnalăm caracterul imprecis al normei determinat de folosirea sintagmei „după cum prevede legislația națională”, fiind necesară înlocuirea acesteia cu o trimitere la actele normative vizate.

Observația este valabilă și pentru **alin.(3) lit.b)**, precum și pentru toate situațiile similare din proiect.

Pentru respectarea succesiunii literelor alfabetului, enumerările de la **lit.e)** și **f)** se vor identifica prin **lit.d)** și **e)**.

La actuala **lit.e)**, pentru o exprimare specifică stilului normativ, este necesară revederea și reformularea sintagmei „într-un quantum de 2 luni venituri salariale raportate la un timonier”, urmând a se preciza că sunt avute în vedere două salarii lunare, raportate la valoarea brută sau netă a acestora, aferente funcției de timonier.

De asemenea, expresia „cum e cel mai avantajos pentru navigator”, nu este specifică stilului normativ, fiind necesară reformularea acesteia.

La **alin.(3) lit.b)**, semnalăm lipsa de claritate a normei, fiind necesară reformularea acesteia, întrucât expresia „salarii întregi sau parțiale”, nu este specifică stilului normativ și nici nu exprimă un concept juridic a cărui acceptiune este stabilită legislativ.

La **alin.(5)**, pentru același considerent, este necesară revederea și reformularea sintagmei „nu aduc atingere altor drepturi legale și/sau contractuale”, întrucât exprimarea nu este specifică stilului normativ.

42. La art.60 alin.(1), pentru precizia normei, este necesară revederea corectitudinii trimiterii la norma „A 4.2.1 paragraful (8) din MLC 2006”.

Observația este valabilă și pentru **alin.(8)** în ceea ce privește trimitera la „A 4.2.1 din MLC 2006”.

La **alin.(2)**, pentru o exprimare adecvată în context, sugerăm înlocuirea termenului „definite” cu „prevăzute”.

De asemenea, pentru precizia normei, este necesară revederea corectitudinii trimiterii la norma „A 4.2.2 din MLC 2006”.

La **alin.(7)**, achiesăm la punctul de vedere al Ministerului Justiției, exprimat la punctul 49 din adresa nr.2/28146/2022/7.04.2022.

43. La art.61 alin.(1) lit.c), semnalăm lipsa de precizie a normei, determinată de utilizarea sintagmei „acestei legislații”, sens în care recomandăm detalierea acesteia prin includerea unei trimiteri la actele normative vizate.

Referitor la textul preconizat la **alin.(2)**, semnalăm că măsurile enumerate nu prezintă legătură logică cu partea dispozitivă, fiind necesară completarea acestora cu trimiteri la actele normative care reglementează respectivele obligații.

La **alin.(5)**, pentru o exprimare adecvată în context, propunem eliminarea pronumelui nehotărât „toate”, plasat în debutul textului, acesta fiind de prisos.

La **alin.(6)**, pentru o mai bună înțelegere a normei, este necesară revederea și reformularea acesteia.

44. La art.62 alin.(1), semnalăm că **partea introductivă** nu este corelată cu **lit.b)**, având în vedere faptul că de la **lit.a)-c)** lipsește conjuncția „că”. Astfel, pentru a se asigura legătura cu partea introductivă, este necesară fie eliminarea sintagmei „pentru a asigura următoarele”, fie reformularea părților de debut ale literelor din enumerare.

La lit.a), pentru corectitudinea informației juridice, sintagma „cu modificările ulterioare” se va înlocui cu sintagma „cu modificările și completările ulterioare”.

În continuare, trimiterea la acest act normativ se va face altfel: „**Legea nr.319/2006, cu modificările și completările ulterioare**”.

La alin.(2), pentru o exprimare adecvată în context, recomandăm înlocuirea sintagmei „trebuie să se refere la” cu sintagma „trebuie să aibă în vedere”.

La alin.(3), pentru același considerent, recomandăm revederea normei, în special a exprimărilor „... de a pregăti ... de a revizui politicile sale generale ... și aducerea acesteia la cunoștința navigatorilor.”, în sensul reformulării acestora.

La alin.(4), achiesăm la punctul de vedere al Ministerului Justiției, exprimat la punctul 51 din adresa nr.2/28146/2022/7.04.2022.

De asemenea, pentru o corectă informare juridică, titlul actului european va fi redat astfel: „Regulamentul (UE) 2016/679 al Parlamentului European și al Consiliului din 27 aprilie 2016 privind protecția persoanelor fizice în ceea ce privește prelucrarea datelor cu caracter personal și privind libera circulație a acestor date și de abrogare a Directivei 95/46/CE (Regulamentul general privind protecția datelor)”.

Totodată, semnalăm caracterul imprecis al normei, prin utilizarea sintagmei „alte acte normative incidente”, fiind necesară completarea acesteia cu actele normative vizate.

45. La art.63 alin.(1), pentru o corectă informare juridică, expresia „și a Convenției 163/1987 privind serviciile de bunăstare a navigatorilor pe mare și în port, ratificată de România prin Legea 772/2001”, se va înlocui cu sintagma „**și Convenția 163/1987 privind bunăstarea navigatorilor pe mare și în port, adoptată la cea de a 74-a sesiune a Conferinței generale a Organizației Internaționale a Muncii la Geneva la 8 octombrie 1987, ratificată de România prin Ordonanța Guvernului nr.52/2001, aprobată prin Legea nr.772/2001**”,

46. La art.65, la alin.(5), semnalăm lipsa de claritate a normei cu privire la conținutul sintagmei „fiecare autoritate competentă”, fiind necesară detalierea acesteia.

47. La **art.80 alin.(3)**, pentru precizia normei, recomandăm reformularea sintagmei „raportul este înaintat ANR de îndată ce va fi disponibil”, în sensul indicării unui termen exprimat în zile.

La **alin.(5)**, pentru claritatea normei, recomandăm revederea și reformularea sintagmei „exercitarea ilicită și/sau abuzivă a atribuțiilor de inspecție către inspectorii ANR”.

48. La **art.83 alin.(3)**, semnalăm lipsa de claritate a normei, determinată de utilizarea sintagmei „autoritățile competente”, întrucât nu se înțelege dacă este vizată autoritatea competentă definită la **art.2 alin.(1) lit.c**) din proiect.

49. La **art.84 lit.b**), întrucât textul nu este suficient de clar, sugerăm revederea topicii, eventual reformularea părții finale a acestuia, astfel: „... fără **deținerea garanției financiare prevăzute la art.10 lit.k**”.

Pentru același motiv, la **lit.c**), sugerăm revederea topicii, eventual reformularea părții finale a normei, după cum urmează: „... și a copiei de pe garanția financiară prevăzută la **art.10 lit.k**”.

La **lit.g**), pentru o exprimare adecvată în context, sintagma „drepturile și obligațiile enunțate în contractul de muncă” se va înlocui cu sintagma, „drepturile și obligațiile **prevăzute** în contractul de muncă”, iar expresia „neluarea dispozițiilor necesare ... și după semnare, un original al acestuia să le parvină” cu expresia „neluarea **măsurilor** necesare ... și **pentru ca**, după semnare, să primească un original al acestuia”.

La **lit.i**), pentru corelare cu **art.12 lit.i**), care stabilește obligația a cărei nerespectare constituie contravenție, expresia „neefectuarea raportării trimestriale” trebuie redată sub forma „neefectuarea **informării** trimestriale”.

În legătură cu norma de la **lit.k**), care se referă la obligația comandanțului de a afișa la bordul navei tabelul cu organizarea muncii la bord, semnalăm că **art.27 alin.(1)**, la care se face trimiterea, nu prevede în mod expres această obligație, ci doar pe aceea a armatorilor navelor care arborează pavilion român de a se asigura că la bordul navelor lor este afișat respectivul tabel.

Se impune, de aceea, reanalizarea celor două norme și realizarea corelării necesare.

Observația este valabilă, în mod corespunzător, și pentru **lit.n**) a **art.84** și pentru **art.71 alin.(1)**, la care se face trimiterea, normă care nu stabilește în mod expres cui incumbă obligația prevăzută de text.

La lit.m), semnalăm că art.30 alin.(1), la care se face trimiterea, nu prevede în mod expres și obligația de a reconstituî garanția finanțiară, astfel încât textele trebuie reanalizate sub acest aspect.

În acest context, menționăm că obligația de a reconstituî garanția este prevăzută la art.14 alin.(2) numai în ceea ce privește garanția finanțiară prevăzută la art.10 lit.k), însă proiectul nu cuprinde o normă de sancționare a nerespectării acestei obligații.

50. La art.85 alin.(1) lit.a), pentru uniformitate redacțională, sintagma „cu amendă de la 30.000 lei până la 50.000 lei” trebuie înlocuită cu expresia „cu amendă de la 30.000 lei **la** 50.000 lei”.

Observația este valabilă, în mod corespunzător, și pentru lit.b) - d).

La alin.(2), pentru corectitudinea exprimării, este necesară eliminarea expresiei „se face de”.

Menționăm că norma de la alin.(4) nu este necesară, întrucât nu se stabilește un alt termen de intrare în vigoare a dispozițiilor referitoare la contravenții decât cel prevăzut la art.4 alin.(1) din Ordonanța Guvernului nr.2/2001 privind regimul juridic al contravențiilor, cu modificările și completările ulterioare.

În măsura în care se are în vedere, totuși, indicarea expresă a termenului de intrare în vigoare a normelor referitoare la contravenții, dispoziția trebuie să fie prevăzută în cadrul Secțiunii a 8-a „Dispoziții tranzitorii și finale”.

Menționăm că, pentru corectitudinea reglementării, textul trebuie să se refere la intrarea în vigoare a art.84 și 85, nu doar la cea a art.84 alin.(1).

51. La art.86 alin.(1), pentru o corectă și completă informare juridică, titlul Hotărârii Guvernului nr.83/2003 va fi redat astfel: „privind autorizarea societăților comerciale care prestează servicii de selecție și plasare a personalului navigant maritim sau fluvial **român** pe nave care arborează pavilion român ori străin, precum și instituirea unor măsuri de securitate finanțiară în caz de abandonare a acestuia în afara României, **cu modificările ulterioare**”.

Observația este valabilă, în mod similar, și pentru art.89 lit.a).

La alin.(3), pentru rigoarea redactării, sintagma „Hotărârii Guvernului nr.83/2003” se va înlocui cu sintagma „Hotărârii Guvernului nr.83/2003, **cu modificările ulterioare**”.

52. La art.89 lit.a), pentru rigoarea redactării, sintagma „publicată în Monitorul Oficial” va fi redată astfel: „publicată în Monitorul Oficial **al României**”.

Observația este valabilă în mod corespunzător și pentru lit.b) și c).

La lit.c), pentru respectarea uzanțelor normative, sintagma „litera j) a articolului 4 și articolul 41” se va înlocui cu sintagma „**articolul 4 litera j) și articolul 41**”.

De asemenea, pentru același considerent, sintagma „nr.312 din 09 mai 2003” se va înlocui cu sintagma „nr.312 din 9 mai 2003”.

53. În ceea ce privește oportunitatea completării proiectului de ordonanță de urgență cu un nou articol care să reglementeze un termen pentru intrarea în vigoare, achiesăm la punctul de vedere al Ministerului Justiției, exprimat la punctul 63 din adresa nr.2/28146/2022/7.04.2022.

București
Nr.408/12.04.2022